

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nucleus Practici Tractatus, De Legibus

Marchius, Ewald

Coloniæ Agrippinæ, 1660 [erschienen] 1661

Aliud In Doctissimum Trium Nucleorum Auctorem, & translationis Nuclei
Mystici, in Linguam Germanicam, Zelosum Promotorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42256

O perge tantos edere legifer
Mundo labores, Fortiter ut Leo,
Perge usque, victricis domare
Iustitiæ capita alta loris;
O perge promptos perge age suaviter
Astricæ habenis subdere vertices,
Sic te triumphalis manebit,
Insuperum regione laurus,
Sic fulgurantem te face siderum,
Stupebit Arctos, rhedaque gloriæ
Migrabit in terris ad ortum,
Solis ab Hesperio cubili.

*Honoris & benevolentia ergo, hujus Nuclei
Auctori applaudebat studiosa Inventura
Carolina schola osnabrugensis.*

A L I U D

In Doctissimum TRIUM NUCLEORUM
Auctorem, & translationis NUCLEI
MYSTICI, in Linguam Germani-
cam, Zelosum Promotorem.

LEGIS DIVINÆ, NATVRALIS, PO-
PVLORVM,
HVMANÆQVE Simul, NVCLEIS hinc
MARGHIE, firma
Fundamenta doces, brevis es, obscuraque vitas,
Omnia rite probas, Auctorum aut Nomina si-
gnas:
MYSTICVS & NVCLEVS, suavi mo-
dulamine versus

LECTO.

LECTOREM recreat, veluti Luscinia cantu,
Cordibus insinuat, verum Pietatis Amorem,
Et quam districti sit iudicis iram timenda;
Vt pateat cunctis. Aeternæ Ianua Vitæ:
FORTITER unde malos perstringit, crimina
carpit,
SVAVITER at iustos animat, quævis Præmia
spondet,
Permansura diu, ac finem inpositura Labori:
More AQUILÆ alta petit, Cœlestia iultrat,
Infirma contemnit, Mundi deliria ridet:
Nec sat erat NVCLEVM, Latino scribere verba,
Ad majora tuus Zelus, te MARCHIE traxit,
Mens fuit atque rudes, Mysteria tanta docere,
Ac Teum, plures Animas adducere Cælo,
Ne linguas alias, sana hæc Doctrina lateret,
Thesaurus superans, totus quos continet Orbis:
Vnde laborasti, GERMANO IDIOMATE verbi
Cresceret ut major, meritis condigna, Corona,
Quam Deus in cælo Tibi pro mercede reservat;
Huc etenim labor, huc omnis tua cura tendit:
Divitias aliis, & Honorum culmina linquis,
Illaque contemnis, reputat quæ grandia Mundus:
Ad majora Animum vertis, magis alta requiris:
Te tamen invito, crescet tua Fama per Orbem:
Quæ vix est major, quam quæ scribendo paratur:
Cætera prætereunt, Labor hic post fanera vivet,
Posteritas laudabit eum, mirabitur olim;
Nunc seris in sterili, forsân tua semina terrâ,
Sed veniet tempus, quo fœnore sparsa resurgent:
Non solet in Patriâ, nomen magnû esse Prophetæ,
Extra majus erit: NVCLEIS sic MARCHIE fiet,
Ni tibi quam CHRISTO, melior fortuna faveret:
Discipulusque suum, superaret in arte Magistrum.

IVSTITIÆ NVCLEI, impressa Exemplaria mille,
Et quingenta simul, quorum Distractio finem
Est habitura brevi, reddent te Laude perennem
Nec minus hic NVCLEVS, simili qui pondere
constat,

Et qui, Divini tradit sacra Dogmata Verbi!
Hinc secuta TRIAS NVCLĒ ORVM, nulla ti-
mebit

Ora sularronum, aut Linguas mordere paratas,
Quæ veluti Ranae, lutulentis murmur in undis,
Quaxando resonant, & frustra jurgia miscent.

*Quo Domino Auctori, Patre suo & Mœcenati
suo observandissimo, in debita Gratitudi-
nis signum, applaudebat Bernardus Bannir.*

AUTHOR IN ZOILUM.

Zoile si mea præsumas arrodere Scripta,
Fac meliora prius, postea rode sator,
Ipsæ canis mordere potest, & rodere glires
Sed tales facile, ad prandia nemo vocat,
Qui tamen, infectæ rodant si cuspide Linguæ,
Quæ rosere nocent, cætera sana manent;
Rodere si vero, cogat male suada voluntas,
Nec Linguæ virus, plus cohibere queas,
Ossibus ipse tuis, satia te Zoile primum,
Et mendosa nimis, desinet ecce fames,
Ac habitura bonam, spero, mea scripta quietem,
Oris & insulsi, tela timenda nihil:
Non glires Aquilæ metuant, non verba LE-
NES,
Rodentesque canes, Zoile teque minus.

Opus